

Культова екранізація!

Рудоволосій Клері — п'ятнадцять. Як і всі підлітки, вона вважає маму дивачкою й обурюється, коли дорослі намагаються контролювати її життя. Одного разу дівчина вирушає розважитися разом зі своїм приятелем у модний нічний клуб «Пекельне лігво». Беручись за ручку дверей, Клері не підозрювала, що переступає поріг у зовсім новий, несподіваний, моторошний і цікавезний світ потойбіч життя, де існують чаклуни, вампіри, перевертні та демони... Виявляється, що Клері — нащадок давнього роду Мисливців за тінями. Багато століть вони захищають наш світ від сил зла... Тепер настав її час!

У Клері вирвався крик. Вона похитнулася назад, спіткнулася і впала саме тієї миті, коли істота кинулася на неї. Дівчина перевернулася на бік — і монстр, гепнувшись за кілька сантиметрів, ковзнув по підлозі, залишаючи кігтями глибокі борозни. З його горла чулося низьке гарчання.

Вона схопилася на ноги й кинулася в коридор, та створіння рухалося швидше. Воно стрибнуло на стіну над дверима і повисло над ними, як гігантський розлючений павук, дивлячись на неї згори вниз усіма своїми очиськами. Він повільно роззявив пащеку, демонструючи ряд отруйних зубів, з яких капала зеленувата слина. Довгий чорний язик з'являвся і зникав у пащі з клеконом і шипінням. Клері з жахом зрозуміла, що ці звуки були словами.

— Дівчисько, — прошипів монстр. — Плоть. Кров. Їжа, їсти...

www.bookclub.ua

ISBN 978-966-14-9297-3

9 789661 492973

МІСТО КІСТОК

КАСАНДРА
КЛЕР

МІСТО КІСТОК

СУТІНКОВІ МИСЛИВЦІ ВИРУШАЮТЬ НА ПОЛЮВАННЯ

КАСАНДРА КЛЕР

КЛУБ
СЕМЕЙНОГО
ДОСУГА

КАСАНДРА МІСТО

РОМАН

КЛЕР КІСТОК

ХАРКІВ **КЛУБ**
2015 **СІМЕЙНОГО**
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.111(73)
ББК 84.7СПО
К48

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Висловлюємо особливу подяку
літературному агентству «Nova Littera»
за допомогу у придбанні прав на публікацію цієї книги

Перекладено за виданням:
Clare C. *City of Bones : A Novel* / Cassandra Clare. — New York :
Margaret K. McElderry Books, 2007. — 496 p.

Переклад з англійської *Надії Хаєцької*

Дизайнер обкладинки *Maurizio Marotta*
Колажі *Людмили Сухорукової*

ISBN 978-966-14-9297-3 (укр.)
ISBN 978-1-4169-1428-0 (англ.)

© CITY OF BONES
© Cassandra Claire, LLC, 2007
© Hemiro Ltd, видання українською мовою, 2015
© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», переклад та художнє оформлення, 2015

Моєму дідусеві

ПОДЯКИ

Я хотіла б подякувати своїй робочій групі, усім зіркам Массачусетсу: Еллен Кушнер, Делії Шерман, Келлі Лінк, Гевіну Гранту, Холлі Блек і Сарі Сміт. А також Тому Холту та Пег Керр — за те, що підбадьорювали мене до появи книги, а Джастін Ларбалестье й Іві Сінайко — за їхні думки щодо книги під час роботи над рукописом. Моїй мамі і батькові — за їхню відданість, прихильність і непохитну віру в те, що зрештою я створю щось варте друку. Джиму Хіллу й Кейт Коннор — за їхнє підбадьорення і підтримку. Еріку — за мотоцикли вампірів, які працюють на демонічній енергії, й Елці — за те, що виглядає в чорному краще, ніж удови її ворогів. Тео та Велу — за створення гарних зображень до моєї прози. Моєму чарівному агентові Баррі Голдблатту і моєму талановитому редактору Карен Войтилі. Холлі — за те, що прожила цю книгу зі мною, і Джошу — за фінансову допомогу.

Я зовсім сну не маю.
Між виконанням пагубного вчинку
І первим побудом до нього ціла
Середина, се мов якась фантазма,
Якесь гидке, страшенне сновидінне.
Тоді наш геній кличе на пораду
Усі знаряддя смертної природи,
І чоловіче естество страждає,
Мов невеличке царство в часі бунту.

Вільям Шекспір. Юлій Цезар¹

---

¹ Переклад П. Куліша. (Тут і далі примітки перекладача.)

ЧАСТИНА 1

СПУСК У ТЕМРЯВУ

Оспівував я Хаос й Вічну Ніч,
й, натхненний Музою небес,
спускався в темряву
та сходив до висот.

Джон Мілтон. Втрачений рай¹

---

¹ Переклад Н. Хаєцької.

РОЗДІЛ 1

«ПЕКЕЛЬНЕ ЛІГВО»

— Ти, певно, жартуєш зі мною, — сказав вишибайло, схрестивши руки на своїх кремезних грудях. Він подивився згори вниз на юнака в червоній куртці з блискавкою та похитав головою. — Із цим сюди не можна.

Близько півсотні підлітків, що стояли в черзі перед дверима клубу «Пекельне лігво», нашорошили вуха. Щоб потрапити до цього клубу, треба було довгенько постояти в черзі, особливо в неділю, і зазвичай тут нічого цікавого не відбувалося. Охоронці жорстко й швидко заспокоювали тих, із ким могли бути неприємності. П'ятнадцятирічна Клері Фрей та її найкращий друг Саймон разом з усією чергою затамували подих, сподіваючись на щось цікаве.

— Слухай, — хлопець підняв щось над головою. Предмет нагадував дерев'яну загострену з одного кінця палицю. — Це деталь мого костюму.

Вишибайло недовіжливо поглянув на нього.

— І хто ж ти в нас?

«Він досить нормально виглядає як для “Пекельного лігва”», — подумала Клері. Волосся, пофарбоване в насичений блакитний колір, стирчало на його голові, наче щупальці переляканого восьминога, але ні тату на обличчі, ні пірсингу на вухах і губах не було.

— Мисливець на вампірів, — посміхнувся юнак. Він легко зігнув палицю. — Це ж бутафорія. Поролон. Бачиш?

Великі очі хлопця були насиченого зеленого кольору. *«Наче колір антифризу чи весняної трави, — зауважила Клері. — Напевне, контактні лінзи».*

Вишибайло знизав плечима, раптом втративши цікавість.

— Ну, гаразд, прохось.

Юнак прошмигнув швидко, наче вугор. Клері сподобалося те, як граційно він повів плечима, як, ідучи, порухом голови відкинув волосся. Її мама казала про таких: *безтурботні*.

— Запала на нього, — голос Саймона змінився. — Правда? Клері мовчки штурхонула його ліктем під ребра.

Всередині клубу утворилася завіса зі штучного густого диму. Кольорові вогники вигравали на танцмайданчику, перетворюючи його на веселкову казкову країну блакитних та отруйно-зелених, яскраво-рожевих та золотистих барв.

Юнак у червоній куртці торкнувся довгого гострого леза у своїх руках, і на його вустах заграла самовдоволена посмішка. Все відбулося так легко. Трішки чар — і лезо виглядало невинною дрібничкою, а очі... Тієї миті, коли вишибайло глянув у них, він попався. Звичайно, хлопець міг би пройти в клуб без будь-яких проблем, але це було частиною гри: дурити приземлених, робити все це відкрито, просто перед ними, перед порожніми поглядами на їхніх овечих обличчях.

Та люди мали своє призначення. Зеленоокий юнак розглядав танцмайданчик, де стрункі постаті, вбрані у вузькі смужки шовку та чорної шкіри, час від часу зникали та з'являлися у стовпах диму. Приземлені танцювали. Дівчата метеляли довгим волоссям, хлопці похитували своїми затиснутими в шкіру стегнами, й оголена плоть виблискувала краплинами поту. Їхня життєва енергія була через край, і її хвили п'янили. Його губа презирливо смикнулася. Вони не знали, як їм пощастило, не знали, як це — виживати у світі мертвих, де диск сонця висить на небі, як напівзотліла вуглина. Їхні життя горіли яскраво, як вогник свічки, й так само легко було їх загасити.

Він міцніше стиснув лезо, яке тримав у руці, й уже рушив був на танцмайданчик, коли від гурту підлітків, що танцювали, відійшла дівчина й попрямувала до нього. Юнак не зводив із неї очей. Вона була гарна як на людину: довге волосся насичено-чорного кольору, темно-сірі очі. Біла сукня до підлоги — такі носили тоді, коли цей світ був молодшим. Мереживні рукави-дзвіночки прикривали тонкі руки дівчини. Її шию прикрашав товстий срібний ланцюжок, на якому висіла темно-червона підвіска завбільшки з кулачок дитини. Глянувши лише раз, юнак зрозумів, що камінь — справжній і дорогоцінний. Він ковтнув слину, коли дівчина почала наблизитися. Життєва енергія пульсувала в ній, наче кров у відкритій рані. Проходячи повз нього, дівчина всміх-

нулася й поманила його поглядом. Юнак попрямував за нею, уже відчуючи п'яний присмак смерті на своїх губах.

Це завжди було легко. Він уже відчував силу, з якою її згасле життя розіллється рідким вогнем по його жилах. Люди такі дурні. Вони володіли чимось надзвичайно цінним, але взагалі не берегли це. Вони гинули за гроші, пакетики з наркотою чи за чарівну усмішку незнайомця. Дівчина, що відступала у хмарах різнобарвного диму, здавалася фантомом. Вона дійшла до стіни, озирнулася на нього та всміхнулася, підібравши спідницю. На ній були високі чоботи-панчохи.

Юнак підходив повільно, від її близькості по шкірі бігли дрижаки. Тепер дівчина вже не виглядала бездоганно. Він бачив розмиту туш під очима, прилипле до спітнілої шиї волосся, смакував запах її смертності, солодкий запах гниття.

«От і попалася», — подумав хлопець.

Холодна посмішка викривила її губи. Він побачив, що юнка відійшла вбік і притулилася до зачинених дверей. На них червоною фарбою було наляпано: «Службове приміщення. Стороннім вхід заборонено». Дівчина намацала позад себе клямку, повернула її та прослизнула досередини. Погляд юнака вихопив купи коробок і поплутаних кабелів. Звичайна комірчина. Він озирнувся: ніде нікого. То й на краще, якщо вона хоче усамітнитися з ним.

Хлопець проник до кімнати слідом за нею, не підозрюючи, що за ним стежать.

— О, — сказав Саймон, — а музика нічогенька, правда?

Клері не відповіла. Вони танцювали, чи принаймні вдавали, погойдуючись вперед-назад, час від часу різко нахилиючись, наче в когось із них вилетіла контактна лінза. Поряд рухалися гурт підлітків у металевих корсетах і молода азійська пара. Вони цілувалися так пристрасно, що їхнє кольорове нарощене волосся сплелось до купи, наче виноградна лоза. Хлопець із пірсингом на губі та наплічником у формі плюшевого ведмедика без перешкод роздавав таблетки «екстазі», його штани-парашути лопотіли на вітрі з вентилятора. Клері не звертала особливої уваги на тих, хто їх оточував. Вона не зводила очей з блакитноволосого юнака, що переконав вишибайла впустити його. Хлопець пробирався крізь натовп, наче шукаючи щось. Його рухи дещо нагадали їй...

— Мені, наприклад, — вів далі Саймон, — тут надзвичайно подобається.

Це здавалося неправдоподібним. Саймон виглядав у клубі білою вороною: у джинсах і старій футболці з написом спереду «Виготовлено в Брукліні». Його гладенько причесане волосся було каштановим, а не зеленим або рожевим, і на кінчику його носа криво сиділи окуляри. Він більше нагадував шахіста, що йде на гурток, ніж того, хто спостерігає за силами темряви.

— Ага.

Клері чудово знала, що він прийшов із нею до «Пекельного лігва» лише тому, що вона любила це місце. На думку Саймона, тут було нудно. Дівчина навіть не тямил, чому тут їй так подобалося. Яскравий одяг, клубна музика перетворювали заклад на мрію, на можливість пожити чужим життям, яке дуже відрізнялося від її марудного, рутинного існування. Але Клері завжди була занадто сором'язливою, щоб поспілкуватися з кимось іще, крім Саймона.

Блакитноволосий юнак пробирався через натовп на танцмайданчику. Він виглядав трохи розгубленим, наче не знайшов того, кого шукав. Клері стало цікаво, що станеться, якщо вона підійде до нього, назветься й запропонує показати йому клуб. Можливо, хлопець просто гляне на неї як на божевільну. А якщо й він соромиться? Може, юнак буде тільки радий і вдячний, хоч намагатиметься не виказати себе (що так типово для хлопців), але вона це зрозуміє. А...

Раптом хлопець випростався, звернувши на щось увагу, наче мисливський собака, що зачув дичину. Клері простежила за його поглядом і побачила юнку в білій сукні.

«Ну от, — подумала Клері, намагаючись не почуватися здутою повітряною кулькою. — Такі справи...»

Дівчина була вродлива, саме таких Клері хотілося малювати. Висока, струнка мов смерека, з важкими чорними косами, що спали на груди. Навіть звідси Клері чудово бачила червоний кулон на її шиї. Він мерехтів у світлі прожекторів, наче окремішне серце.

— Здається, сьогодні ввечері діджей Бет перевершив себе. Правда? — не вгавав Саймон.

Клері закотила очі, але промовчала. Вона чудово знала, що Саймон ненавидів транс.

Її увага була прикута до дівчини в білій сукні. Серед темряви, штучного диму й туману її вбрання світилося, неначе маячок. Не дивно, що блакитноволосий юнак зачаровано прямував за нею, не помічаючи нічого довкола. Не звертаючи увагу навіть на дві темні постаті, що нишком ішли за ним по п'ятах крізь натовп.

Клері припинила танцювати й витріщилася на них. Вона помітила, що силуети чоловічі. Хлопці були високі й одягнені в чорне. Хтозна, чому дівчина вирішила, що ті двоє стежать за зеленооким юнаком, та була впевнена, що все саме так. Вона бачила це з того, як переслідувачі намагаються не відставати, з їхньої пильності, граційної настороженості рухів. У грудях ворухнулося погане передчуття.

— До речі, — додав Саймон, — давно хотів тобі сказати, що я трансвестит. Крім того, у мене з твоєю мамою роман. Думаю, ти маєш це знати.

Дівчина дійшла до дверей з написом «Стороннім вхід заборонено» і відчинила їх. Вона поманила блакитноволошого юнака за собою, і вони прослизнули у двері. Клері й раніше бачила таке. Пари часто прокрадалися в темні закутки клубу, щоб усамітнитися, та було дивно, що за ними стежили.

Вона підвелася навшпиньки, намагаючись побачити юнаків у чорному крізь натовп. Ті двоє зупинилися біля дверей і, здавалося, про щось радилися. Один був блондин, інший брюнет. Блондин поліз до кишені куртки й витягнув довгий гострий предмет, який сяйнув у відблисках вогнів. Ніж.

— Саймоне! — закричала Клері, схопивши його за руку.

— Що? — стривожився хлопець. — Знаєш, нічого в нас із твоєю мамою немає. Я просто намагався повернути твою увагу. Хоча твоя мама дуже приваблива жінка як на свій вік...

— Ти бачиш тих хлопців? — Вона схвильовано махнула рукою, випадково штовхнувши кучеряву темношкіру юнку, яка танцювала поруч. Дівчина кинула на неї сердитий погляд.

— Мені шкода, вибач! — Клері повернулася до Саймона. — Бачиш хлопців он там, біля дверей?

Саймон примружився, потім знизав плечима.

— Нічого не бачу.

ЗМІСТ

Подяки.....	7
<i>Частина 1</i>	
Спуск у темряву	11
<i>Частина 2</i>	
Спуск легкий	131
<i>Частина 3</i>	
Спуск манить	321
<i>Епілог</i>	
Підйом манить	383

Літературно-художнє видання

Клер КАСАНДРА
Місто кісток
Роман

Головний редактор *С. С. Скляр*
Завідувач редакції *Г. В. Сологуб*
Відповідальний за випуск *О. О. Григор'єва*
Редактор *О. М. Хвостова*
Художній редактор *Н. В. Переходенко*
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін*
Коректор *М. М. Бірченко*

Підписано до друку 12.08.2015. Формат 84х108/32.
Друк офсетний. Гарнітура «Literaturna». Ум. друк. арк. 21.
Наклад 5000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано у ПРАТ «Харківська книжкова фабрика “Глобус”»
61012, м. Харків, вул. Енгельса, 11.
Свідоцтво ДК № 3985 від 22.02.2011 р.
www.globus-book.com

Видавництво Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
www.trade.bookclub.ua

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ КНИГ ВИДАВНИЦТВА

ХАРКІВ

ДП з іноземними інвестиціями
«Книжковий Клуб
“Клуб Сімейного Дозвілля”»

61140, м. Харків-140,
просп. Гагаріна, 20-А
тел/факс +38 (057) 703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київська філія

04073, м. Київ, просп. Московський, 6, кімн. 35,
тел. +38 (067) 575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеська філія

65017, м. Одеса, вул. Малиновського, 16-А, кімн. 109
тел. +38 (067) 572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»

служба роботи з клієнтами:

тел. +38 (057) 783-88-88

e-mail: support@bookclub.ua

Інтернет-магазин: www.bookclub.ua

«Книжковий клуб», а/с 84, Харків, 61001

Касандра К.

К48 Місто кісток : роман / Клер Касандра ; пер. з англ. Н. Хаєць-кої. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2014. — 400 с.

ISBN 978-966-14-9297-3 (укр.)

ISBN 978-1-4169-1428-0 (англ.)

П'ятнадцятирічна Клері вважала себе звичайнісіньким підлітком, доки одного чудового дня не з'ясувала, що належить до давнього роду таємничих Мисливців за тінями. Багато століть її предки захищали світ від темних сил. І тепер хай стережуться демони, чаклуни, вовкулаки та вампіри! Настав її час взяти до рук зброю...

УДК 821.111(73)
ББК 84.7СПО